Reklamy

Posłuchaj

0
(0)

[redacted]

1 Najmilejsi, nie każdemu duchowi wierzcie; ale doświadczajcie duchów, jeźli z Boga są; bo wiele fałszywych proroków wyszło na świat.
2 Po tem znać Ducha Bożego. Każdy duch, który wyznawa, iż Jezus Chrystus przyszedł w ciele, z Boga jest.
3 A każdy duch, który rozwięzuje Jezusa, z Boga nie jest: a ten jest Antychryst, o którymeście słyszeli, iż idzie, i teraz już jest na świecie.
4 Wy z Boga jesteście, synaczkowie, i zwyciężyliście go, gdyż większy jest ten, co w was jest, niż co na świecie.
5 Oni są z świata: dlatego z świata mówią, a świat ich słucha.

6 My z Boga jesteśmy. Kto zna Boga, słucha nas. Kto nie jest z Boga, nie słucha nas: stąd znamy ducha prawdy, i ducha błędu.
℟ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟ Bogu niech będą dzięki.

℟ Po swéj męce, przez czterdzieści dni się im ukazując, i mówiąc o królestwie Bożem, alleluja.
℣ I widzieli, jak podniesion jest, alleluja: a obłok wziął go od oczu ich, alleluja.
℟ A z nimi jedząc rozkazał im, aby nie odchodzili z Jeruzalem; ale czekali obietnice Ojcowskiéj.
℟ I widzieli, jak podniesion jest, alleluja: a obłok wziął go od oczu ich, alleluja.

7 Najmilejsi, miłujmy się zobopólnie; bo miłość jest z Boga: i każdy, co miłuje, z Boga jest urodzony i zna Boga.
8 Kto nie miłuje, nie zna Boga; albowiem Bóg jest miłość.
9 W tem się okazała miłość Boża w nas, iż Syna swego jednorodzonego posłał Bóg na świat, abyśmy żyli przezeń.
10 W tem jest miłość: nie jakobyśmy my umiłowali Boga, ale iż on pierwszy umiłował nas i posłał Syna swego ubłaganiem za grzechy nasze.
11 Najmilejsi, jeźli nas Bóg tak umiłował, i myśmy powinni jeden drugiego miłować.
12 Boga żaden nigdy nie widział. Jeźli się miłujemy zobopólnie, Bóg w nas mieszka, a miłość jego doskonała jest w nas.

13 Przez to poznawamy, iż w nim mieszkamy, a on w nas: iż z Ducha swego dał nam.
14 A myśmy widzieli i świadczymy, iż Ojciec posłał Syna swego Zbawicielem świata.
℟ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟ Bogu niech będą dzięki.

℣ Pan umieścił swoje piękno ponad gwiazdami;

℣ Jego wspaniałość spoczywa w obłokach nieba, a Jego Imię trwa na wieki. Alleluja.

℣ Jego pochodzenie sięga krańców nieba, a Jego obieg sięga ich krańców.

℟ Jego wspaniałość spoczywa w obłokach nieba, a Jego Imię trwa na wieki. Alleluja.

[redacted]
[redacted]
℟ Ktobykolwiek wyznał, iż Jezus jest Syn Boży, Bóg w nim mieszka, a on w Bogu.
16 I myśmy poznali, i uwierzyli miłości, którą Bóg ma ku nam. Bóg jest miłość: a kto mieszka w miłości, w Bogu mieszka, a Bóg w nim.
17 W tem wykonana jest miłość z nami, abyśmy ufność mieli w dzień sądny, iż jako on jest, i my jesteśmy na tym świecie.
18 W bojaźni niemasz miłości, ale miłość doskonała precz wyrzuca bojaźń; bo bojaźn ma utrapienie, a kto się boi, nie jest

doskonały w miłości.
19 My tedy miłujmy Boga, iż Bóg nas pierwéj umiłował.
20 Jeźliby kto rzekł, iż miłuje Boga, a brataby swego nienawidział, kłamcą jest; albowiem kto nie miłuje brata swego, którego widzi, Boga, którego nie widzi, jako może miłować?
21 A to rozkazanie mamy od Boga, aby, który miłuje Boga, miłował i brata swego.
℟. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟. Bogu niech będą dzięki.

℟. Podnieś się, Panie, alleluja,
℟. W mocy twojéj, alleluja.
℟. Wyniosła się wielmożność twoja, nad niebiosa Boże.
℟. W mocy twojéj, alleluja.
℟. Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.
℟. W mocy twojéj, alleluja.

[redacted]

Z kazań św. Maksymusa, biskupa Turynu.

[redacted]

Święci bracia, pamiętacie zapewne, że porównałem Zbawiciela do orła, o którym mowa w Księdze Psalmów, 102,5: „Twoja młodość odnawia się jak orła”. Istnieje wiele podobieństw. Orzeł wznosi się ponad ziemię, szybuje w górę i wznosi się ku niebu; tak samo Zbawiciel powstał z głębi grobu, wzniósł się do wyniosłych siedzib raju i wszedł na wyżyny nieba. Orzeł pozostawia pod sobą cuchnące mgły ziemi, leci wyżej i czerpie zdrowie z czystszego powietrza – tak samo Pan pozostawił pod sobą brudne bagna grzeszników na ziemi i radował się uczciwością czystszego życia, gdy ponownie wzbił się do swojego świętego domu.

℟ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟ Bogu niech będą dzięki.

℣Nadeszła godzina, abym powrócił do Tego, który Mnie posłał – mówi Pan. Nie smućcie się i niech się serca wasze nie trwożą.

℟ Modlę się do Ojca za was, aby was strzegł. Alleluja, Alleluja.

℣Jeśli nie odejdę, Pocieszyciel nie przyjdzie do was; tam, gdzie ja pójdę, poślę Go do was.

℟ Modlę się do Ojca za was, aby was strzegł. Alleluja, Alleluja.

℟. każdym więc względzie Zbawiciel jest trafnie porównywany do orła. Co jednak mamy sądzić o tym, że orzeł jest ptakiem drapieżnym, często grabieżcą? Nawet w tym jest on podobny do Zbawiciela. On bowiem porwał swoją zdobycz, gdy wyrywał z paszczy piekła do nieba Człowieczeństwo, które zamierzał przyjąć dla siebie, a nawet gdy prowadził do wyższego domu tego, kogo wyzwolił spod panowania innego władcy, mianowicie diabła, tak jak jest napisane u Proroka, Ps. lxvii. 19: „Wstąpiłeś na wysokość, uprowadziłeś jeńców, otrzymałeś dary wśród ludzi”.

℟. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟. Bogu niech będą dzięki.

℣.Niech się nie trwoży serce wasze; idę do Ojca, a gdy odejdę od was, poślę wam, alleluja,

℟. Ducha Prawdy, a serca wasze będą się radować. Alleluja.

℣. Będę prosił Ojca, a On da wam innego Pocieszyciela.

℟. Ducha Prawdy, a serca wasze będą się radować. Alleluja.

[redacted]

„℣.stąpiłeś na wysokość, uprowadziłeś jeńców”. O, jak szlachetnie prorok opisuje triumf Pana! Słyszymy, jak w dawnych

czasach, gdy królowie maszerowali w triumfie, orszak jeńców szedł przed rydwanem ich zwycięzcy. Oto Pan wkracza do niebios nie za, ale pośród najwspanialszej rzeszy jeńców. Rzesza ta nie jest prowadzona przed Jego rydwanem, lecz sama niesie swego Zbawiciela. W pewnym mistycznym sensie, gdy Syn Boży zaniósł do nieba Syna Człowieczego, niewola zarówno prowadziła, jak i była prowadzona.

℟ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟ Bogu niech będą dzięki.

℣Wstąpiwszy Chrystus na wysokość, wiódł więźnie poimane.
℟I dał dary ludziom, alleluja, alleluja, alleluja.
℣ Wstąpił Bóg przy okrzykach radosnych, i Pan przy odgłosie trąb.
℟ I dał dary ludziom, alleluja, alleluja, alleluja.
℣Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.
℟I dał dary ludziom, alleluja, alleluja, alleluja.

Czytanie Ewangelii świętej według Marka

nego czasu: Ukazał się Jezus jedenastu, gdy siedzieli u stołu, i ganił niedowiarstwo ich i twardość serca, że nie uwierzyli tym, którzy Go widzieli zmartwychwstałego. I rzekł im: «Idąc na cały świat, głoście Ewangelię wszelkiemu stworzeniu. Kto uwierzy i ochrzci się, będzie zbawiony, a kto nie uwierzy, będzie potępiony. A tym, którzy uwierzą, takie cuda towarzyszyć będą: w imię moje będą czarty wyrzucać, nowymi językami mówić będą, węże będą brać, i choćby coś trującego pili, szkodzić im nie będzie; na chorych ręce kłaść będą, a wyzdrowieją». A Pan Jezus potem, gdy do nich przemówił, wzięty był do nieba i zasiadł na prawicy Bożej. Oni zaś wyruszywszy, przepowiadali wszędzie, a Pan im dopomagał i utwierdzał mowę przez cuda w ślad za nimi idące.

Homilia św. Grzegorza Wielkiego, papieża.

usimy rozważyć znaczenie słów Marka: „Zasiadł po prawicy Boga”, oraz to, jak Szczepan powiedział w Dziejach Apostolskich 7, 56: „Oto widzę niebiosa otwarte i Syna Człowieczego stojącego po prawicy Boga”. Dlaczego więc Marek mówi, że On siedział, podczas gdy Szczepan świadczy, że widział Go stojącego? Ale wiecie przecież, bracia moi, że siedzieć jest właściwe dla tego, kto osądza, a stać – dla tego, kto walczy lub pomaga.

℟ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟ Bogu niech będą dzięki.

℣ Ja prosić będę Ojca i innego Pocieszyciela da wam,
℟ Aby pozostał z wami na zawsze, Ducha prawdy, alleluja.
℣Bo jeżeli nie odejdę, Pocieszyciel nie przyjdzie do was, a jeśli odejdę, poślę Go do was.
℟ Aby pozostał z wami na zawsze, Ducha prawdy, alleluja.

[redacted]

Skoro więc nasz Odkupiciel wstąpił do nieba i już teraz jest Sędzią wszystkich, a ponadto powróci w dniu ostatecznym, dlatego Marek mówi, że zasiada tam, gdzie wstąpił, ponieważ oczekujemy Go – po Jego chwalebnym Wniebowstąpieniu – że powróci na końcu, aby stać się naszym Sędzią. Ale Szczepan, gdy jeszcze był w ferworze walki, ujrzał Stojącego, który mu pomagał. Szczepan na ziemi pokonywał niewiarę swoich prześladowców, ale to łaska Tego, który jest w niebie, walczyła w nim przez cały czas.

℣Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟ Bogu niech będą dzięki.

℟ Chmury czynisz Twoim rydwanem, o Panie,
℣Przechadzasz się na skrzydłach wiatru, alleluja.
℣Odziałeś się w majestat i piękno, światłem okryłeś się jak płaszczem.
℟ Przechadzasz się na skrzydłach wiatru, alleluja.

℣ Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.
℟ Przechadzasz się na skrzydłach wiatru, alleluja.

[redacted]
Wspominamy: Św. Pudencjanny Dziewicy

[redacted]ziewica Pudentiana była osieroconą córką rzymskiego senatora Pudensa. Była chrześcijanką o niezwykłej pobożności. Wraz ze swoją siostrą Praksedą rozdała ubogim pieniądze, które uzyskały ze sprzedaży swojego dziedzictwa. Nieustannie oddawała się postowi i modlitwie. Dzięki jej trosce cała jej rodzina, licząca dziewięćdziesiąt sześć osób, została ochrzczona przez papieża Piusa. Ponieważ cesarz Antonin zakazał chrześcijanom składania ofiar w miejscach publicznych, papież Pius spotykał się z nimi w domu Pudentiany, aby odprawiać święte obrzędy. Była dla nich serdeczną gospodynią i służyła im w sprawach niezbędnych dla ciała. W ten sposób zajmowała się dziełami chrześcijańskiej pobożności, aż przeszła z tego życia do lepszego. Została pochowana w grobowcu swojego ojca na cmentarzu Priscilli przy drodze Salariańskiej dziewiętnastego dnia maja.

[redacted] {z Temporału}
℟ Panie, wysłuchaj modlitwy mojej.
℣. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.
[redacted]ódlmy się.
[redacted]aj nam, prosimy Cię, Wszechmogący Boże, abyśmy, którzy w cudowne wniebowstąpienie Syna Twego Jednorodzonego, a

Odkupiciela naszego wierzymy, sercem i myślą z Nim w niebie przebywali.
℟. Przez tegoż naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna: który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego Bóg, przez wszystkie wieki wieków.
℟. Amen.

Chcesz czytać wszystko?

Wykup abonament.

[redacted]

Kartą, paypalem lub bezpośrednim przelewem.

Datki

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Action: process_rati Post ID: 165573 Post Nonce: eead5c9778 ○ ☆ ○ ☆ ○ ☆ ○ ☆ ○ ☆
Processing your rating...
Średnia ocena {{avgRating}} / 5. Policzone głosy: {{voteCount}}
{{successMsg}} {{#errorMsg}} {{.}} {{/errorMsg}}

There was an error rating this post!

Średnia ocena 0 / 5. Policzone głosy: 0

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

- Kazania Brewiarza Trydenckiego: Poniedziałek w Oktawie Wniebowstąpienia.

  Data
  18 maja 2026
  W odniesieniu do
  Brewiarz rzymski

- Kazania Brewiarza Trydenckiego: Środa w Oktawie Wniebowstąpienia.

  Data
  20 maja 2026
  W odniesieniu do

Brewiarz rzymski

- Kazania Brewiarza Trydenckiego: Niedziela w Oktawie Wniebowstąpienia.

Data
17 maja 2026
W odniesieniu do
Brewiarz rzymski